

decoris proprii concussis stupore titubabat. Ante
 agnitionem ordinis sollem sortita de auctore substan
 tiam requirens, quos esset rotanda lux ad tributa mo
 deramine. Quae finem diei tempus exciperet, si per aspi
 duus semper renascereur occasus, sinox mundum.
 fuscis ambitum complexibus, quae si rem originaria
 perenniter non teneret. In hoc ambiguo. ut certis
 famularentur per longum confusis temporibus,
 di nostri & tua lex uoluntas. Omnes dispensatio, statu
 tis praefixa limitibus tantum potuit, quantum
 praesentat qui cracuit. sic nox piae opifex Inter
 facer. doctus tituli auspacia sole conuersionis,
^{irradia} hinc die per sudum demeritis nostris fulgeat dies
 officii. Nulla subreptione, nullis diaboli blandi
 mentis perereat, quod uocamur. non liceat admississe
 quod non decet recti studium, te impente tron
 sicut hinc atur am ad sit manijs nostris. de quae soperano
 conposita seruitute beccum crescit imperium nec
 sub iaceat moribus qui praeminet dignitate.
 per dnm nostrum ihm xpm. . *finis.*

ORATIO ANTE MISSA

Conflictor honorum di, cui effectus, in uoto est,
 qui de medio populi Moy si in prophetae perso
 nae dedicata. Nec dum queritur de hinc illitate,
 te auctore conucluit, Sump sit meritum pontificis,
 dum iustus sui arbiter sequociferet nil meretricui
 apicem actione in sublimem conciliat humilitas.
 Da, parem nostris. Scordus gratiam, quae pro pen
 sio rem deberi actibus declinamus offensam, non sunt
 in iusticia quae poscimus, benignitas tua testimo
 nio tenetur exempli. Ecce nos eris bonorum
 largitione clementior, quo sub iusticia nostra
 facta est de peccati fuisse procliuor, Da bone impe
 rator dignam tuae lectione uir tutem, quia sub pio
 principe nulla militem deolorat abiectio.

01 v3